

henrykke Hoffets Damer med din velskabte Person. Lys, Luft — und Liebe. Med denne moderne Tre-enigheds Velsignelse skal mine Piller nok gøre Underværker. Se der!«

En af Husets Piger var kommen ind. I raadvild Forlegenhed blev hun staaende henne ved Døren med en Skaal fuld af friske Blomster.

»Hvad er det?« spurgte Torben næsten brysk — ængstet af en Anelse.

»Ja — tænk dig! — dem havde jeg skam nær glemt. Jeg telefonerede igaar med Tante Bertha — ja med Jytte forresten ogsaa — og fortalte dem, at jeg rejste herover. Den nærmere Anledning fortav jeg dog naturligvis. De bad mig saa om at hilse, og i Aftes paa Banegaarden stod der et Bud med de Blomster til dig i en Æske. Har de ikke holdt sig godt? Aa, Jomfru, bring dem dog hen til Gode ejeren!«

Torben afviste Pigen og undskyldte sig med, at han ikke taalte Duften.

»Sæt dem hen paa Bordet!« befalede han.

»Du skal forresten høre noget mærkeligt«, sagde Asmus, da Pigen var gaaet. »Mens alle vi Andre ærlig talt — nu kan jeg jo godt sige det — ikke havde noget stort Haab om at se dig rask igen, gamle Ven, saa har min kække Kusine hele Tiden haardnakket holdt paa, at du nok vilde komme dig. Det var